

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004
privind protecția și promovarea drepturilor copilului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 5 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) copiii solicitanți de azil sau beneficiari ai unei forme de protecție în România, acordată în condițiile Legii nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare;”

2. La articolul 4, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) *familie extinsă* – rudele copilului, până la gradul III inclusiv, cu care copilul sau familia acestuia au menținut relații personale și contacte directe;

d) *familie substitutivă* – persoanele, altele decât cele care aparțin familiei extinse, inclusiv afinii până la gradul III, cu care copilul sau familia acestuia au menținut relații personale și contacte directe, precum și persoana, familia sau asistentul maternal care asigură creșterea și îngrijirea copilului, în condițiile legii;”

3. La articolul 17, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Programul de relații personale, prevăzut la alin. (5), pentru copilul care a împlinit vârsta de 14 ani se stabilește numai cu consimțământul acestuia. În situația în care copilul refuză să își dea consimțământul, programul de relații personale se stabilește de către instanța judecătorească.”

4. La articolul 21 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) istoricul cu privire la violența părinților asupra copilului sau asupra altor persoane. Acest istoric poate fi probat prin certificate medico-legale, rapoarte de evaluare realizate de către asistentul social sau rapoarte de expertiză psihologică a minorului, ascultarea minorului în camera de consiliu, coroborate cu orice alte mijloace de probă prevăzute de lege.”

5. La articolul 24, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 24. – (1) Misiunile diplomatice și consulare ale României au obligația de a sesiza autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul protecției drepturilor copilului cu privire la copiii cetățeni români aflați în străinătate care, din orice motive, nu sunt însoțiți de părinți sau de un alt reprezentant legal ori nu se găsesc sub supravegherea legală a unor persoane din străinătate.

(2) Autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul protecției drepturilor copilului ia măsurile necesare pentru întoarcerea copilului la părinți sau la un alt reprezentant legal, imediat după identificarea acestora. În cazul în care persoanele identificate nu pot sau refuză să preia copilul, la cererea direcției generale de asistență socială și protecția copilului, instanța judecătorească de la domiciliul copilului dispune plasamentul copilului, în condițiile prezentei legi.”

6. La articolul 25, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 25. – (1) Misiunile diplomatice și consulare străine pot sesiza autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul protecției drepturilor copilului și Inspectoratul General pentru Imigrări despre situațiile în care au cunoștință de copii cetățeni străini aflați pe

teritoriul României, care, din orice motive, nu sunt însoțiți de părinți sau de un alt reprezentant legal ori nu se găsesc sub supravegherea legală a unor persoane. În cazul în care autoritățile române se autosesizează, acestea solicită Inspectoratului General pentru Imigrări informații cu privire la statutul copiilor și, dacă nu sunt solicitanți de azil sau beneficiari ai protecției internaționale în România, înștiințează de urgență misiunea străină competentă cu privire la copiii în cauză.

(2) În situația copiilor prevăzuți la alin. (1), direcția generală de asistență socială și protecția copilului din unitatea administrativ-teritorială în care a fost identificat copilul, până la definitivarea demersurilor legale ce cad în competența Inspectoratului General pentru Imigrări, va solicita instanței judecătorești stabilirea plasamentului copilului în condițiile prezentei legi.”

7. La articolul 27, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Copiii nu pot fi folosiți sau expuși de către părinți, reprezentanți legali, alte persoane responsabile de creșterea și îngrijirea lor, furnizori de servicii sociale, alte instituții publice sau organizații, în scopul de a obține avantaje personale/instituționale sau de a influența deciziile autorităților publice.”

8. La articolul 28, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Libertatea copilului de a căuta, de a primi și de a difuza informații de orice natură, inclusiv în mediul on-line, care vizează promovarea bunăstării sale sociale, spirituale și morale, sănătatea sa fizică și mentală, sub orice formă și prin orice mijloace la alegerea sa, este inviolabilă.”

9. La articolul 41, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă, în urma vizitelor efectuate potrivit alin. (1), se constată că dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală sau socială a copilului este primejduită, serviciul public de asistență socială este obligat să sesizeze în termen de 24 de ore, direcția generală de asistență socială și protecția copilului în vederea luării măsurilor prevăzute de lege.”

10. La articolul 46 alineatul (3), litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) derularea sistematică în unitățile școlare, cu acordul scris al părinților sau al reprezentanților legali ai copiilor, de programe de educație pentru viață, inclusiv educație sanitară, în vederea prevenirii contractării bolilor cu transmitere sexuală și a gravidității minorelor.”

11. La articolul 52 alineatul (1), după litera g) se introduc două litere noi, literele h) și i), cu următorul cuprins:

„h) prevenirea și combaterea comportamentelor agresive, de excludere, de luare în derâdere, umilitoare, și a oricărei alte forme de violență psihologică – bullying, astfel cum este definită în Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, îndreptate împotriva copiilor, în unitățile de învățământ;

i) prevenirea abandonului școlar la nivelul comunității, din motive precum mariajul timpuriu, respectiv sarcina la minore.”

12. La articolul 52, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (2¹) – (2³), cu următorul cuprins:

„(2¹) Copiii, părinții, cadrele didactice, personalul didactic auxiliar și cel administrativ au obligația de a menține un climat pozitiv și incluziv în orice unitate de învățământ, care să permită tuturor copiilor să fie respectați și acceptați.

(2²) Conducerea fiecărei unități de învățământ are obligația de a include în regulamentul de ordine interioară mecanisme de prevenire a comportamentelor prevăzute la alin.(1) lit.h).

(2³) Prevenirea și combaterea oricărei forme de violență psihologică – bullying – în școli se realizează cu respectarea principiului primordialității măsurilor nepunitive bazate pe mediere și dialog și al participării copiilor și părinților în acțiunile și campaniile derulate în acest sens.”

13. La articolul 55, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) La încetarea măsurii de protecție specială, tinerii aflați în situațiile prevăzute la alin (2) și (3) își pot da acordul cu privire la monitorizarea situației lor după încetarea măsurii de protecție specială și după informarea lor obligatorie de către managerul de caz cu privire la acest drept. Acordul este exprimat în scris în fața comisiei pentru

protecția copilului, cu declararea adresei sau a localității la/în care va locui.”

14. După articolul 55 se introduce un nou articol, articolul 55¹, cu următorul cuprins:

„Art. 55¹. – (1) În ultimul an în care tinerii prevăzuți la art. 55 alin. (2) și (3) se află în sistemul de protecție specială, direcția generală de asistență socială și protecția copilului are obligația de a-i sprijini în căutarea unui loc de muncă și a unui loc de cazare.

(2) Pentru tinerii prevăzuți la art. 55 alin. (2) și (3), direcția generală de asistență socială și protecția copilului are obligația să transmită copia hotărârii comisiei pentru protecția copilului privind încetarea măsurii de protecție specială, serviciului public de asistență socială de la domiciliul tânărului sau, după caz, din localitatea în care acesta declară că va locui, cu prilejul exprimării acordului prevăzut la art. 55 alin. (4), însoțită de copii după actele doveditoare referitoare la căutarea unui loc de muncă și a unui loc de cazare.

(3) Serviciul public de asistență socială de la domiciliul tânărului sau, după caz, din localitatea în care acesta declară că va locui, cu prilejul exprimării acordului prevăzut la art. 55 alin. (4), are obligația de a urmări semestrial evoluția acestuia pentru o perioadă de 2 ani și de a transmite rapoartele întocmite direcției generale de asistență socială și protecția copilului care a propus încetarea măsurii de protecție specială.”

15. La articolul 58, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) La stabilirea obiectivelor planului individualizat de protecție, managerul de caz are obligația de a acorda prioritate reintegrării copilului în familie în termenele și condițiile prevăzute la art. 28 alin. (1) și art. 29 din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și integrării socio-profesionale pentru copiii cu vârsta mai mare de 16 ani, iar dacă acestea nu sunt posibile, managerul de caz are obligația de a stabili adopția, ca finalitate a planului individualizat de protecție, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(4) Reintegrarea copilului în familie ca obiectiv al planului individualizat de protecție se stabilește cu consultarea obligatorie a părinților și a membrilor familiei extinse.”

16. La articolul 60, după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) copilul neînsoțit, cetățean străin sau apatrid, inclusiv cel care solicită azil sau beneficiază de protecție internațională în România, în condițiile Legii nr. 122/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

17. La articolul 62, partea introductivă și litera c) ale alineatului (1) și alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 62. – (1) Plasamentul copilului constituie o măsură de protecție specială, având caracter temporar, care poate fi dispusă, în condițiile prezentei legi, după caz, în următoarea ordine, la:

.....
c) un serviciu de tip rezidențial, prevăzut la art. 123, și licențiat în condițiile legii.

(2) Persoana sau familia care primește un copil în plasament trebuie să aibă domiciliul în România și să fie evaluată de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului în a cărei rază administrativ-teritorială se află domiciliul acesteia sau, după caz, de către un furnizor privat acreditat, cu privire la garanțiile morale și condițiile materiale pe care trebuie să le îndeplinească pentru a primi un copil în plasament. Persoana sau familia poate primi în plasament și un copil care are domiciliul în altă unitate administrativ-teritorială, dacă interesul superior al copilului o impune.”

18. La articolul 64, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se poate dispune plasamentul într-un serviciu de tip rezidențial pentru copilul cu vârsta între 3 ani și 7 ani neîmpliniți, pentru care nu poate fi asigurată abilitarea/reabilitarea în alte tipuri de servicii, dacă acesta prezintă atât deficiență/afectare funcțională completă, cât și limitări de activitate și restricții de participare complete, confirmate de serviciul de evaluare complexă din cadrul direcției generale de asistență socială și protecția copilului.”

19. La articolul 65 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) în situația copilului prevăzut la art. 60 lit. a) și f), precum și în situația copilului prevăzut la art. 60 lit. c) și d), dacă se impune înlocuirea plasamentului în regim de urgență dispus de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului;”

20. La articolul 66, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Drepturile și obligațiile părintești față de copil, pe toată durata măsurii plasamentului dispus de către instanță în situația copilului prevăzut la art. 60 lit. a), c), d) și f), sunt exercitate de către directorul direcției generale de asistență socială și protecția copilului.”

21. La articolul 66, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Prin excepție de la prevederile alin. (3), la propunerea motivată a direcției generale de asistență socială și protecția copilului, drepturile și obligațiile părintești față de copil pot fi exercitate de către persoana, familia, asistentul maternal sau șeful serviciului de tip rezidențial care are copilul în plasament, în condițiile legii. În acest caz, copilul poate călători în străinătate numai cu acordul directorului direcției generale de asistență socială și protecția copilului.”

22. După articolul 67 se introduce un nou articol, articolul 67¹, cu următorul cuprins:

„Art. 67¹. – (1) Se interzice comisiei pentru protecția copilului sau, după caz, instanței care dispune plasamentul copilului în condițiile prezentei legi, să comunice părinților biologici ai copilului documente și informații ale persoanei sau familiei de plasament privind adresa, veniturile, bunurile deținute în proprietate, starea medicală sau psihologică.

(2) Cauzele prevăzute de prezenta lege privind stabilirea măsurilor de protecție specială sunt soluționate cu respectarea confidențialității și a dispozițiilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE, precum și a legislației de punere în aplicare a acestuia, potrivit Legii nr. 129/2018 pentru modificarea și completarea

Legii nr. 102/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, precum și pentru abrogarea Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.”

23. La articolul 68, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Pe toată durata plasamentului în regim de urgență se suspendă de drept exercițiul drepturilor părintești, până când instanța judecătorească va decide cu privire la înlocuirea sau încetarea acestei măsuri și cu privire la exercitarea drepturilor părintești. Pe perioada suspendării, drepturile și obligațiile părintești privitoare la persoana copilului sunt exercitate și, respectiv, îndeplinite de către persoana, familia, asistentul maternal sau șeful serviciului de tip rezidențial care a primit copilul în plasament în regim de urgență, iar cele privitoare la bunurile copilului sunt exercitate și, respectiv, îndeplinite, de către directorul direcției generale de asistență socială și protecția copilului.”

24. La articolul 70, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 70. – (1) În situația plasamentului în regim de urgență dispus de către directorul direcției generale de asistență socială și protecția copilului, acesta este obligat să sesizeze instanța judecătorească în termen de 5 zile de la data la care a dispus această măsură.”

25. La articolul 73, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În situația constatării necesității modificării măsurii de protecție specială, este interzisă mutarea copilului dintr-un serviciu de tip familial într-un serviciu de tip rezidențial. Interdicția nu se aplică în situații temeinic motivate de managerul de caz, respectiv situații care pun în primejdie viața și securitatea copilului.”

26. La articolul 73, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Propunerea de încetare a măsurii de protecție și reintegrarea în familie este însoțită, în mod obligatoriu, de documente

din care să reiasă participarea părinților la ședințe de consiliere în vederea dezvoltării de abilități parentale, astfel încât reintegrarea să se realizeze în cele mai bune condiții.”

27. Articolul 74 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 74. – La încetarea măsurilor de protecție specială prin reintegrarea copilului în familia sa, serviciul public de asistență socială, organizat la nivelul municipiilor și orașelor, persoanele cu atribuții de asistență socială din aparatul de specialitate al primarului, precum și direcția generală de asistență socială și protecția copilului, în cazul sectoarelor municipiului București, de la domiciliul sau, după caz, de la reședința părinților, au obligația de a urmări evoluția dezvoltării copilului, precum și modul în care părinții își exercită drepturile și își îndeplinesc obligațiile cu privire la copil. În acest scop, acestea întocmesc rapoarte trimestriale pe o perioadă de minimum 2 ani, pe care le transmit direcției generale de asistență socială și protecția copilului care a propus încetarea măsurii de protecție specială.”

28. Titlul Capitolului IV se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL IV

**Protecția copiilor solicitanți de azil și protecția copiilor
în caz de conflict armat”**

29. Articolul 76 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 76. – Copiii solicitanți de azil, precum și copiii beneficiari de protecție internațională în România, în condițiile Legii nr. 122/2006, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de protecție și asistență subsidiară corespunzătoare pentru realizarea drepturilor lor.”

30. La articolul 77, alineatele (1) – (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 77. – (1) În situația în care copilul solicitant de azil este neînsoțit de către părinți sau de către un alt reprezentant legal, susținerea interesului superior al acestuia pe parcursul procedurii de azil se asigură de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului în a cărei rază administrativ-teritorială se află organul teritorial al Ministerului Afacerilor Interne unde urmează a fi depusă cererea.

(2) Cererea de azil a copilului aflat în situația prevăzută la alin. (1) se analizează cu prioritate.

(3) În scopul susținerii adecvate a interesului superior al copilului prevăzut la alin. (1), precum și a îndeplinirii obligațiilor față de acesta, direcția generală de asistență socială și protecția copilului numește, la solicitarea Inspectoratului General pentru Imigrări, un reprezentant care să-l asiste pe minorul neînsoțit, solicitant de azil, pe toată perioada procedurii de azil, inclusiv pe durata procedurii primei țări de azil, a procedurii țării terțe sigure, a procedurii țării terțe europene sigure sau a procedurii de determinare a statului membru responsabil, după caz. Reprezentantul îl asistă pe copil și ulterior dobândirii protecției internaționale în România, respectiv până la stabilirea unei măsuri de protecție specială.”

31. La articolul 77, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Condițiile de numire, rolul, atribuțiile și cerințele de pregătire, formare și experiență profesională pentru persoanele desemnate ca reprezentanți, potrivit dispozițiilor alin. (3), se aprobă prin ordin comun al ministrului afacerilor interne și al ministrului muncii și protecției sociale.”

32. Articolul 78 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 78. – (1) Până la soluționarea definitivă a cererii de azil, protecția copiilor prevăzuți la art. 77 se realizează, după caz, într-un serviciu de tip familial sau un serviciu de tip rezidențial aparținând direcției generale de asistență socială și protecția copilului prevăzut de prezenta lege, sau un furnizor privat acreditat.

(2) Copiii prevăzuți la alin. (1) care au împlinit vârsta de 16 ani pot fi cazați și în centrele de primire și cazare aflate în subordinea Inspectoratului General pentru Imigrări, cu luarea în considerare a opiniei copilului.

(3) Copiii prevăzuți la alin. (1), cărora li s-a acordat o formă de protecție în condițiile Legii nr. 122/2006, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de protecția specială a copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi, prevăzută de prezenta lege.”

33. La articolul 79, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 79. – (1) În situația în care cererea de azil a copilului prevăzut la art. 76 este respinsă în mod definitiv, direcția generală de asistență socială și protecția copilului sesizează Inspectoratul General pentru Imigrări și solicită instanței judecătorești stabilirea plasamentului copilului într-un serviciu de protecție specială.”

34. La articolul 88, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Tipurile de servicii specializate prevăzute la alin.(1) se aprobă prin hotărâre a Guvernului, iar standardele referitoare la modalitatea de asigurare a acestor servicii sociale se aprobă prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale.”

35. La articolul 104, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Părintele care exercită singur autoritatea părintească sau la care a locuit copilul, care este plecat la muncă în străinătate, are obligația de a transmite de îndată serviciului public de asistență socială din raza de domiciliu notificarea cu privire la desemnarea persoanei care se ocupă de întreținerea copilului pe perioada absenței sale.”

36. La articolul 105, alineatele (1), (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 105. – (1) Persoana desemnată potrivit art. 104 alin. (2) trebuie să facă parte din familia extinsă sau dintre rudele, altele decât cele de gradul III inclusiv, afinii, prietenii familiei ori ai familiei extinse a copilului față de care acesta a dezvoltat relații de atașament sau alături de care s-a bucurat de viața de familie, să aibă minimum 18 ani și să îndeplinească condițiile materiale și garanțiile morale necesare creșterii și îngrijirii unui copil.

.....

(3) La solicitarea părintelui sau, după caz, din oficiu, instanța va dispune delegarea temporară a autorității părintești cu privire la persoana copilului, pentru o perioadă de maximum un an, către persoana desemnată potrivit art. 104 alin. (2). În situația în care părinții nu revin în țară instanța poate prelungi succesiv delegarea temporară, pe durata lipsei acestora, pentru perioade de cel mult un an.

.....
 (5) La cerere se atașează acte din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1), precum și raportul de anchetă psihosocială întocmit de serviciul public de asistență socială de la domiciliul persoanei desemnate.”

37. La articolul 115, litera a) a alineatului (1) și alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) stabilirea încadrării în grad de handicap a copilului;

.....

(2) Componența, organizarea și metodologia de funcționare a comisiei pentru protecția copilului, precum și componența și atribuțiile serviciului de evaluare complexă pentru copii se reglementează prin hotărâre a Guvernului.”

38. La articolul 115, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Criteriile biopsihosociale de încadrare a copiilor cu dizabilități în grad de handicap și modalitățile de aplicare a acestora se aprobă prin ordin comun al ministrului sănătății și ministrului muncii și protecției sociale.

(2²) Metodologia pentru evaluarea și intervenția integrată în vederea încadrării copiilor cu dizabilități în grad de handicap, a orientării școlare și profesionale a copiilor cu cerințe educaționale speciale, precum și în vederea abilitării și reabilitării copiilor cu dizabilități și/sau cerințe educaționale speciale se aprobă prin ordin comun al ministrului sănătății, ministrului muncii și protecției sociale și ministrului educației și cercetării.”

39. La articolul 117, după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) colaborează cu furnizori privați acreditați care organizează și dezvoltă servicii de prevenire a separării copilului de familia sa, precum și servicii de protecție specială a copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi, licențiate în condițiile legii.”

40. La articolul 122, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La stabilirea măsurii de plasament la familii și persoane,

direcția generală de asistență socială și protecția copilului realizează demersuri pentru identificarea membrilor familiei extinse în vederea consultării și implicării lor în stabilirea/revizuirea obiectivelor planului individualizat de protecție.”

41. Articolul 123 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 123. – (1) Serviciile de tip rezidențial sunt serviciile prin care se asigură protecția, creșterea și îngrijirea copilului separat, temporar sau definitiv, de părinții săi, ca urmare a stabilirii măsurii plasamentului, în condițiile prezentei legi.

(2) Din categoria serviciilor de tip rezidențial fac parte toate serviciile care asigură găzduire pe o perioadă mai mare de 24 de ore.

(3) Sunt considerate servicii de tip rezidențial: casele de tip familial, apartamentele, centrele de primire în regim de urgență și centrele maternale.

(4) Casa de tip familial este locuința care acoperă necesitățile esențiale de odihnă, preparare a hranei, educație și igienă, asigurând exigențele minimale pentru un număr de maximum 12 copii, pentru care a fost stabilită măsura plasamentului în regim de urgență sau, după caz, a plasamentului, în condițiile prezentei legi. În situații excepționale, numărul copiilor poate fi de maximum 16, cu respectarea exigențelor minimale, dar numai pe durata existenței situației excepționale.

(5) Apartamentul este locuința care acoperă necesitățile esențiale de odihnă, preparare a hranei, educație și igienă, asigurând exigențele minimale pentru un număr de maximum 6 copii, pentru care a fost stabilită măsura plasamentului în regim de urgență sau, după caz, a plasamentului, în condițiile prezentei legi.

(6) Centrul de primire în regim de urgență este structura care asigură găzduire provizorie, până la maximum 6 luni, fără posibilitate de prelungire, și se organizează cu respectarea cerințelor minimale prevăzute la alin. (8) pentru un număr de maximum 30 de copii, pentru care a fost stabilită măsura plasamentului în regim de urgență, în condițiile prezentei legi. La nivelul fiecărui județ pot fi organizate maximum 3 centre de primire în regim de urgență.

(7) Centrul maternal este structura care asigură găzduire provizorie, pentru o durată de până la 2 ani și se organizează cu respectarea cerințelor minimale prevăzute la alin. (8) pentru un număr de maximum 9 cupluri mamă-copil.

(8) Pentru serviciile de tip rezidențial prevăzute la alin. (4) – (6) numărul de copii este stabilit în funcție de suprafața locativă, cu respectarea cerințelor minimale referitoare la încăperi sanitare, dotarea minimă a încăperilor sanitare, a bucătăriei, dotarea minimă cu instalații electrice, spații și instalații de folosință comună pentru clădiri cu mai multe locuințe, aprobate prin anexa nr.1 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Serviciile de tip rezidențial care aparțin autorităților administrației publice se organizează numai în structura direcției generale de asistență socială și protecția copilului, în regim de componente funcționale ale acestora, fără personalitate juridică. Acestea pot avea caracter specializat în funcție de nevoile copiilor plasați.”

42. La articolul 128, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Persoana sau familia care a primit în plasament sau a fost desemnată ori numită tutorele unui copil, în condițiile legii, pe perioada în care asigură creșterea și îngrijirea copilului, beneficiază suplimentar față de alocația lunară de plasament prevăzută la alin. (1), de o indemnizație lunară de sprijin, în cuantum de 0,8 ISR. Asistentul maternal nu beneficiază de indemnizația lunară de sprijin.”

43. La articolul 128, alineatele (3) – (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Alocația lunară de plasament și indemnizația lunară de sprijin se suportă de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

(4) Stabilirea dreptului la alocația lunară de plasament și la indemnizația lunară de sprijin se face începând cu luna următoare celei în care a fost emisă dispoziția conducătorului direcției generale de asistență socială și protecția copilului sau hotărârea comisiei pentru protecția copilului ori a instanței de judecată, după caz, și încetează începând cu luna următoare celei în care a încetat măsura de protecție specială sau tutela.

(5) Procedura de stabilire și de plată a alocației lunare de plasament și a indemnizației lunare de sprijin se reglementează prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale.”

44. La articolul 129, alineatele (1), (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 129. – (1) Copiii și tinerii pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială, mamele protejate și copiii acestora din centre maternale au dreptul la hrană, îmbrăcăminte, încălțăminte, materiale igienico-sanitare, rechizite/manuale, jucării, transport, materiale cultural-sportive, precum și sume de bani pentru nevoi personale.

.....
 (3) În cazul copiilor cu dizabilități încadrați în grad de handicap, pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială în condițiile legii, quantumul sumelor necesare acordării drepturilor prevăzute la alin.(1) se majorează cu 50%.

(4) Copiii pentru care s-a stabilit măsura plasamentului, în condițiile legii, precum și mamele protejate în centre maternale au dreptul, la ieșirea din sistemul de protecție specială, la o indemnizație care se acordă o singură dată, egală cu valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, stabilit potrivit legii. Indemnizația se acordă, la ieșirea din sistemul de protecție specială, și copiilor pentru care s-a pronunțat o hotărâre definitivă de încuviințare a adopției.”

45. La articolul 129, după alineatul (4) se introduc patru noi alineate, alineatele (4¹) – (4⁴), cu următorul cuprins:

„(4¹) Tinerii pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială, în condițiile art. 55 alin. (2) și (3) au dreptul, la ieșirea din sistemul de protecție specială, la o indemnizație care se acordă o singură dată, al cărei quantum reprezintă de trei ori valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, stabilit potrivit legii.

(4²) Tinerii care au beneficiat de o măsură de protecție specială, în condițiile legii, și au împlinit vârsta de 18 ani pot opta pentru continuarea măsurii de protecție specială în condițiile art. 55 alin. (2) și (3) sau pentru primirea unei indemnizații lunare în valoare de 4,8 ISR. Beneficiază de această indemnizație până la împlinirea vârstei de 26 ani tinerii care fac dovada că urmează o formă de învățământ la zi sau au un loc de muncă.

(4³) Indemnizațiile prevăzute la alin. (4) și (4¹) se acordă de direcția generală de asistență socială și protecția copilului care a propus măsura de protecție specială și se suportă din bugetul acestei instituții, iar cea prevăzută la alin. (4²) se suportă de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

(4⁴) Procedura de acordare și plată a indemnizației prevăzută la alin. (4²) se stabilește prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale.”

46. La articolul 129, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Cuantumul limitelor minime de cheltuieli aferente drepturilor prevăzute la alin. (1), respectiv dreptul la îmbrăcăminte, încălțăminte, materiale igienico-sanitare, rechizite/manuale, jucării, transport, materiale cultural-sportive, precum și sumele de bani pentru nevoi personale, pentru copiii și tinerii pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială într-un serviciu public de tip rezidențial, mamele protejate și copiii acestora din centre maternale, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.”

47. La articolul 129, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător și în cazul copiilor cu cerințe educaționale speciale, școlarizați în unitățile de învățământ de masă, dacă aceștia sunt încadrați și în grad de handicap.”

48. La articolul 142 alineatul (1), după litera l) se introduce o nouă literă, litera l¹) cu următorul cuprins:

„l¹) nerespectarea prevederilor art. 55¹.”

49. La articolul 142 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei, cele prevăzute la lit.b), d), l¹), p) și t);”

50. La articolul 142 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) Ministerul Muncii și Protecției Sociale, prin agențiile teritoriale pentru plăți și inspecție socială, pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. h), k), l), l¹), m), n), r), s), ș), t) și t);”

51. La articolul 151, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 151. – (1) Furnizorii de servicii sociale acreditați au

obligația de a solicita certificatul de integritate comportamentală și documentul de evaluare psihiatrică, la angajarea personalului din cadrul serviciilor prevăzute la art. 119 și din structura organizatorică proprie, care, prin natura profesiei, intră în contact direct cu copilul. Prevederea se aplică și la încheierea contractelor de voluntariat.”

52. În tot cuprinsul legii, sintagmele „organism privat autorizat” și „organism privat acreditat” se înlocuiesc cu sintagma „furnizor privat acreditat”, iar sintagma „organism privat” se înlocuiește cu sintagma „furnizor privat”.

Art. II. – La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Ordinul Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 145/2005 pentru aprobarea formularului-tip al Procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor în domeniul protecției drepturilor copilului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.602 din 12 iulie 2005;

b) Ordinul Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 95/2006 pentru aprobarea Metodologiei de lucru privind colaborarea dintre direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului și serviciile publice de asistență socială/persoane cu atribuții de asistență socială, în domeniul protecției drepturilor copilului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 5 aprilie 2006;

c) Ordinul Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 219/2006 privind activitățile de identificare, intervenție și monitorizare a copiilor care sunt lipsiți de îngrijirea părinților pe perioada în care aceștia se află la muncă în străinătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 23 iunie 2006.

Art. III. – Cererile privind stabilirea unei măsuri de protecție specială prevăzute de Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi, se soluționează conform dispozițiilor legale în vigoare la data introducerii acestor cereri.

Art. IV. – Cererile privind programul de relații personale prevăzut la art. 17 alin. (4) din Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aflate în curs de soluționare la

data intrării în vigoare a prezentei legi, se soluționează conform dispozițiilor legale în vigoare la data introducerii acestor cereri.

Art. V. – Ordinul comun al ministrului afacerilor interne și al ministrului muncii și protecției sociale prevăzut la art. 77 alin. (3¹) din Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se aprobă în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. VI. – (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, este interzis plasamentul copilului în servicii de tip rezidențial care nu sunt organizate conform prevederilor art. 123 din Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, cu excepția plasamentului în regim de urgență în centrul de primire în regim de urgență.

(2) Constituie contravenție, dacă nu este săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerată infracțiune nerespectarea obligației prevăzute la alin. (1) și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei.

(3) Constatarea contravenției și aplicarea amenzilor se fac de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale prin inspectorii sociali din cadrul agențiilor teritoriale pentru plăți și inspecție socială.

Art. VII. – (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2021 este interzisă funcționarea altor servicii de tip rezidențial decât cele prevăzute la art. 123 din Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, cu excepția celor pentru care există în derulare contracte de finanțare pentru proiecte de închidere a căror implementare se finalizează după această dată.

(2) Conducerea executivă a direcției generale de asistență socială și protecția copilului are obligația de a include în Planul anual de acțiune privind serviciile sociale, elaborat conform prevederilor art. 118 din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, măsurile necesare organizării serviciilor de tip rezidențial potrivit prevederilor art. 123 din Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, respectiv măsurile de închidere a centrelor de plasament sau, după caz, de reorganizare a acestora.

(3) După aprobarea Planului anual de acțiune privind serviciile sociale, prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a consiliului local al sectorului municipiului București, direcția generală de asistență socială și protecția copilului are obligația transmiterii unei copii a acestuia instituției prefectului, care, prin comisia teritorială privind incluziunea socială, verifică includerea măsurilor de închidere a centrelor de plasament sau, după caz, de reorganizare a acestora, și informează prefectul.

(4) Constituie contravenție, dacă nu este săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerată infracțiune, nerespectarea obligației prevăzute la alin. (1) și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 10.000 lei.

(5) Constatarea contravenției și aplicarea amenzilor se fac de către prefect, în calitatea sa de autoritate publică.

Art. VIII. – Contravențiilor prevăzute la art. VI alin. (2) și art. VII alin. (4) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IX. – (1) Prevederile art. 142 alin. (1) lit. 1¹) din Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Prevederile art. 128 alin. (2¹) și ale art. 129 alin. (4¹) și (4²) din Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar cele ale art. 64 alin. (2) din aceeași lege, astfel cum au fost modificate prin prezenta lege, intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2021.

Art. X. – Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 5 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica, în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

ION – MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE
SENATULUI

ROBERT – MARIUS CAZANCIUC

București,
Nr.